

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice šte. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.
Inserati:
Šeststopenjska peti-
vzeta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja
za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.
Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 137.

V Ljubljani v torek, 12. avgusta 1884.

Tečaj I.

Deželnozborske volitve na Koroškem.

Vesela novica nam je došla iz starodavne Korotana: pri deželnozborski volitvi v skupini kmetijskih občin prodrila sta oba narodna kandidata v volilnem okraju velikovškem, in tudi v Šmohoru je bil izvoljen priporočene slovenske stranke. Zmaga je sicer še nepopolna, število slovenskih zastopnikov je vedno še zelo neprimerno dejanskemu razmerju prebivalstva, toda napredek je očividni in tedaj se ga radujemo iz celega srca.

V vsej tugapolni povestnici slovenskega trpljenja bila je Koroška od nekdanj najbolj skeleča rana na životu našega naroda. Nikjer drugod se ni germanizacija tako zmagovalno razširila nego v cyetotih pokrajinah sosedne nam vojvodine. Še v srednjem veku bil je narod na Koroškem po svoji ogromni večini slovenske krvi, le plemstvo in naseljenci po mestnih naselbinah prištevali so se nemškemu plemenu. Jasen dokaz temu numeričnemu razmerju bila je prisega koroških vojvodov na gosposvetem polji, kojo natančno popisujejo skoraj vsi istodobni viri: pesenska kronika štajarskega Otakarja, vetrinški opat Janez in koroški povestničar Jakob Unrast. Še l. 1335 je avstrijski vojvoda Oton to prisego storil po stari šegi v slovenskem jeziku. Toda časi so bili neugodni slovenskemu življu; ponemčevanje je napredovalo zlasti po mestih, in dandanes je le še tretjina prebivalstva, okoli 120000 duš slovenske narodnosti. In ti se upirajo le silno težavo premočnemu nasprotniku! S pravo bolestjo zrlji so torej slovenski rodoljubi na obupno borbo, in čestokrat smo zdihovali, da so koroški bratje neizogibno izgubljeni ter da jih vsi naporji ne bodo mogli rešiti ponemčevalne sile.

In vendar se kaže, da temu ni tako! Kolikokrat so se nemški liberalci v koroškem deželnem zboru posmehovali in rogali hrabremu zastopniku koroških Slovencev, Andreju

Einspielerju, kateri je, dasi osamljen, vedno se poganjal za naravne pravice svojega naroda! Kolikokrat so nemški izbranci slovenskih kmetov vstajali tudi v državni zbornici, le da bi protestovali, ako je kedo izmed slovenskih državnih poslancev se potezal za zatirano koroško Slovenstvo! Pri volitvah Segga avg. pa so koroški Slovenci dokaj jasno pokazali, da imajo še obilo življenjske sile. Istina je, da je Schmerlingov volilni red dokaj neugoden koroškemu Slovincem. V velikem posestvu in v skupini mest in trgov nobenega upanja nimajo, da bi mogli prodrati goste čete svojih protivnikov; tudi od štirinajst zastopnikov kmetijskih občin je skoro nemogoče, priboriti si več nego 5 do 6 poslancev, kateri bodo v deželnem zboru, broječem 37 deželnih zastopnikov, vedno le precej neznatna manjšina. Ali začetek je storjen z zadnjimi volitvami, tudi na Koroškem se Slovenec drami iz stoletnega spanja, Andrej Einspieler bode se v deželnem zboru lahko opiral na dva slovenska somišljenika, dr. Abujo in gostilničarja Murija, večidel bode mala slovenska stranka složno postopala z nemškimi konservativci, in Slovenci v Koroški postali bodo sčasoma faktor, kojega niti najzagrizenejši nemški politik ne bode mogel prezirati!

Dokazano je tedaj, da se slovensko narodno gibanje čedalje bolj širi med Karavankami in sneženimi vrhovi turskega pogorja. Največ k temu nadobudnemu prevratu pripomagalo je na vsak način slovstveno delovanje Einspielerjevo, kateri je v svojem „Miru“ koroškimi Slovincem vstvaril glasilo neprecenljive vrednosti. Dandanes čuti vsak med nami, da je zmaga na Koroškem tudi zmaga, prevažna zmaga ostalega Slovenstva, kajti če se je enkrat spopolnila usoda koroških Slovencev, če je nemško valovje preplulo slabotni jez na južnem obrežju koroške Drave, potem nas tudi slemena naših planin ne bodo več branili mogla vesoljnega potopa. „Mir“ je neizmerno koristil koroškemu rojakom, zaradi tega zakličemo po zmagi slovenski na Koroškem srečnejšim svojim rojakom: Podpirajte z gmotnimi

in duševnimi doneski buditelja koroških Slovencev, njih napredek je ob jednom tudi vaša zmaga!

Gospod dr. Zarnik pred svojimi volilci.

Bivši notranjski poslanec je svoje nekdanje volilce iznenadil s povabilom k shodu, katerega namerava sklicati v petek 15. avgusta. Navidezni namen temu shodu ima biti, da gosp. dr. Zarnik želi opravičiti svoj izstop iz deželnega zbora; pravi namen je vsekako v zvezi z notranjsko volitvijo, in radikalna stranka bode bržkone poskušala, na tem shodu utihotapiti kandidaturu svojega voditelja ter vstvariti nek *fait accompli* pred oficijalnim volilnim shodom, ki je uže sklican na 17. avgusta. Težav ne bode imela mnogo; k shodu smejo priti vsi volilci, ne gledé na to, če so prvotni volilci ali volilni možje, tedaj je s količkaj živahno agitacijo slehernemu mogoče, privabiti precejšnje število udeležencev k temu shodu; nepoklicanih varuhov iz drugih krajev se baje tudi ne bo pogrešalo in dasi morda niti deseti izmed navzočih ne bode izvoljen volilnim možem, je zaupnica vendar lahko skovana v naglici, in nekateri časopisi bodo imeli zopet obilo gradiva, ponášati se s tem pojavom in slepiti javno menje, dokler, — no dokler se na dan volitve ne bode skazalo pristno mišljenje pravega notranjskega naroda!

Pridržujemo si s svojega stališča razpravljati dobro nam znane razloge in nagibe, kateri so napotili notranjskega poslanca k svojemu nepremišljenemu koraku. Čakati hočemo, dokler bomo pred seboj imeli Zarnikov govor, kojemu bomo potem i mi pridejali po vsem istinit in odkritosrčen komentar. Danes nam je le konstatovati čudno prikazen, da se je dr. Zarnik stoprav sedaj, tedaj celih deset mesecev po svojem izstopu spomnil dolžnosti, račun polagati svojim volilcem ter jim razkrivati tajne motive svo-

Listek.

Carigrad.

(Zlatorodov.)

(Dalje.)

6.

Vrata izveličarja.

S tega dvorišča se je šlo na drugo, in to skozi Bab-el-selam, vrata izveličarja, ki stojé še nedotaknena med dvema visokima stolpoma, kamor se tudi zdaj ne gre brez fermana, leskere imenovanega. V starem času sta jih zapirali še dve krili s prvega dvorišča, dve pa z drugega, tako da je bila v sredi temna sobana, ko je bilo vse zaprto, in prav lahko so mogli človeka natihome spraviti s pota. Tukaj dolu so bile stanice rablja, ki so bile s temnim hodiščem zvezane z dvorano divana. Tú so čakali svoje obsodbe visoki dostojanstveniki, ki so izgubili milost; pogostoma je bil dotični tisti trenotek obsojen in usmrten.

O drugi priložnosti so poklicali nesrečnega upravnika ali vezirja v seraj s kako pretvezo. Nesrečnik je prišel ter brez hude slutnje šel po usodnem hodišču ter prišel v divan; tam so ga sprejeli z dobrohotnim nasmehljajem ali pa z blago ostrostjo, ki mu je pretila s majhino ali dalnjo kaznijo. Odpuščen se je vračal mirno k vratom. Toda nenadoma, nevideč in nesluteč nikogar, je čutil mrzli bodež med rebri ali pa vrv okolo vratu ter se zgrudil na tla, ne da bi se mogel braniti. Na ječanje mročega obrnilo se je sto obrazov z obeh dvorišč, pa mahoma je šel vsak spet po svojem opravku. Glavo so nesli v izdolbino pri Bab-Humajun, truplo vrgli krokarijem na obrežje sveto-števanske, poročili cesarju — pa je bilo. Na desni pod svodom so še železna vrata ječe, kamor so metali žrtve, kadar so preklicali smrtno obsodbo, da jih ali delj trapijo s smrtnim strahom, ali pa jih poženo v prognanstvo.

Iziševši izpod Bab-el-selama, stopiš koj v drugo dvorišče. Tukaj je bilo uže bolj čutiti sveto blizoto „gospodarja dveh morji in dveh svetov“. Kdor stopiš v drugo to dvorišče prvi-

krat, obstaneš kar nehoté, ter te prevzema neki sveti strah in spoštovanje.

Bilo je to silno prostorno in nepravilno dvorišče, ogromna dvorana pod vedrim nebom, obdana z ljubkimi poslopji, posrebranimi in pozlačenimi kupkami, posuta z gručami veličastnih dreves, presekaná z dvema potoma, ob katerih so visele velikanske ciprese. Na okolo je teklo lopovje, počivajoče na vitkih sloopovih iz belega marmorja, pokrito s čezmolečo streho, ki je bila obložena s svinčcem. Na levi pri urodu je bila dvorana divana, nadvišena z leskečo kuplo; dalje dvorana svečanega pričakanja, pred katero je šest velikih stebrov iz marmarskega marmorja držalo široko, valovito streho. Podstavki, glavišča, stene, streha, vrata, lokovi, vse iztiseno, uloženo, poličeno, pozlačeno, legotno in nežno, kakor vezen paviljon, posejan z biseri, obsenčevan s skupom ponositih jablan. Na drugih straneh so bile pismohrane ali pismišča, dvorane za svečane oprave, hiša Kizlar-age, hiša velikega, črnega skopljenca, dvorske kuhinje. Tu je stanoval oni veliki nadzornik, ki je imel več opravka ko prvi minister in ki je

jega sklepa. Koliko nepotrebnega hrupa bi bil prihranil, ako bi bil, recimo vsaj po razpisu dopolnilne volitve, sklical javni shod ter možato spregovoril besedo! Vemo sicer, da gospod doktor ni nikak prijatelj jednacih „sterilnih“ razgovorov, in uže lansko leto bila je uprav križeva pot zanj, podati se k postojinskemu volilnemu shodu. Ali toliko obzirnosti bi bili vender pričakovali tudi od njega, da ne bode svojega shoda sklical dva dni pred oficijalnim volilnim shodom! Volilci njegovi niso natlačeni na jednom prostoru; iz logaških Rovt in s primorske meje, z Oblok in izpod Gaberka je dolga pot in večina onih, katere bode radovednost ali kak drug nagib v Postojino privabil 15. avgusta, bržkone ne bode utegnila, isto dolgo pot še enkrat napraviti dva dni kasneje, 17. avgusta!

To je tedaj goli manoeuvr, namenjen zmanjšati veljavo pravega volilnega shoda ali morda ga celo po polnem preprečiti. Hvala Bogu, nakana je dokaj prozorna, in Notranjci so preveč previdni in razboriti, da bi se vsedli na vsake limanice. Zaradi tega pričakujemo z opravičenim skepticizmom govor gosp. dr. Zarnika in posledice njegove na postojinskem shodu 15. avgusta.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Gospod zbornični tajnik poroča o dopisu c. kr. okrajnega glavarstva v Rudolfovo, katero predlaga naslednje zadruge: Za davčne okraje Rudolfovo, Žužemberk in Trebnje po jedno zadruge z živili oskrbovalnih obrtov in po jedno zadruge z oblačili oskrbovalnih in trgovskih obrtov, potem zadruge stavbenih obrtov in zadruge ostalih obrtov za političen okraj Rudolfovo. Odsek ne more priporočati zadruge z živili oskrbovalnih obrtov, ker so v nji trgovski obrti z rokodelskimi in dopuščanimi združeni, kateri pa nimajo med seboj nič skupnega. V to zadruge so združeni naslednji obrti: Pekari, mlinarji, gostilničarji, mesarji, trgovina s čebelami, branjevi, točarenje kave, prodaja mesa in trženje za deželni pridelki. Zadruga v okraju Rudolfovo bi štela 434 članov, med temi 243 gostilničarjev, zadruga v žužemberskem okraju 150 članov, med temi 102 gostilničarja, zadruga v trebanjskem okraju 103 člane, med temi 62 gostilničarjev.

Odsek tudi treh zadrug z obleko oskrbovalnih in trgovskih obrtov priporočati ne more, ker imajo kramarji, črevljari, krojači, izdelovalci lesenega blaga, trgovci z mešanim blagom, usnjarji, prodajalci usnja, trgovci z železom, krojnim blagom in specerijami, klobučarji, prodajalci moke in kruha, lasopletilci, voščeničarji, izdelovalci dežnikov, prodajalci pisalne priprave in knjigotržci in suknobrivci, kateri so v ti zadruge združeni, premalo skupnih interesov; razen tega pa bi zadruge v

davčnih okrajih Žužemberk in Trebnje imele tudi premalo članov.

Proti zadruzi stavbenih obrtov se je odsek zaradi tega izrekel, ker bi štela premalo članov. Iz ravno tistega vzroka ne more odsek priporočati zadruge ostalih obrtov za okraj Rudolfovo. Odsek torej predlaga: Zbornica naj v zmislu tega poročila svoje mnenje izreče ter priporoča ustanovitev zadrug, o katerih se je v prvem poročilu govorilo.

Zbornica predlog vzprejme.

Gospod zbornični tajnik poroča o vlogi c. kr. okrajnega glavarstva v Radovljici, v katerem okraju naj bi se po prvem poročilu ustanovilo 6, oziroma 7 zadrug.

Odsek tudi ne more priporočati, naj bi se za vsak davčni okraj Kranjska Gora in Radovljica ustanovili po dve zadruge, izmed katerih bi jedna obsežala rokodelske, druga pa dopuščane obrte, in sicer zaradi tega ne, ker bi zadruga rokodelskih obrtov v davčnem okraju Kranjska Gora štela samo 43 članov in ker so interesi ostalih obrtov, kateri bi se vzeli v drugo zadruge, preveč različni.

Odsek tudi drugega predloga priporočati ne more, ker bi ustanovitev v tem priporočane zadruge pekov, trgovcev s čebelami, gostilničarjev, branjevcov, mesarjev in kupcev zadelala na prevelike težave. Zlaga pa se odsek z mnenjem c. kr. okrajnega glavarstva, naj bi imeli žrebljarji in drugi železo izdelujoči obrti v Kropi in Kamenji Gorici posebno zadruge.

Z delno spremembo v glavnem poročilu predlaganih zadrug, predlaga odsek za okraj Radovljico naslednje zadruge: 1.) Zadruge rokodelskih in dopuščanih obrtov s 311 člani; 2.) zadruge gostilničarjev, pivovarjev, žganjarjev in fijakarjev z 213 člani; 3.) zadruge mlinarjev in žagarjev s 129 člani; 4.) zadruge železo izdelujočih obrtov v Kropi in Kamenji Gorici z 80 člani; 5.) zadruge trgovcev, kramarjev, lesotrzcev in branjevcov s 177 člani, kateri naj bi se pač delili na dve zadruge, in sicer v zadruge večjih trgovskih obrtov in manjših trgovcev. Pod 1, 2, 3 in 5 predlagane zadruge naj bi obsežale ves političen okraj radovljiški. Fužine na Savi, Javorniku, v Bistrici, Beli Peči, v Fužinah in v Radolni, potem tovarne za kose in pile v Beli Peči se kot tovarniški obrti ne uvrstijo v zadruge.

(Konec prihodnjic.)

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Mladočehi obdržavali so predčerašnjem meeting v Českem Brodu. Navzočih bilo je okoli 2000 pristašev mladočeske stranke. Kakor nekdanj pri nas, so tabori še danes na Českem zelo priljubljeni. Nedeljski tabor v Českem Brodu ni bil namerjen proti vladi, nego proti Staročehom. Sprejela se je namreč resolucija, v kateri se poslanci pozivljejo, naj

prihajali in odhajali črni skopljenci, sužnji, služaji. V to dvorišče so prihajala poslanstva, namenjena k sultanu. Takrat je bilo vse lo-povje prestrto z rudečim suknom, stene so se lesketale, tla so bila izglajena, kakor tla dvorane. Dve sto janičarjev, spahij, silihdarjev, ki so bili straža divanska, stali so opravljeni in oboroženi kakor knezi, v senci cipres in platán; krdela črnih in belih skopljenecv, poličenih, polaščenih, pokajenih, pa so stala na krilih vrat. Vse to v drugem dvorišču je kazalo, da veliki gospodar je blizu: glasovi so utihnili, stopaji so bili pohlevnejši, umolknilo je kopitanje konj, lapanje delavcev; služaji in vojaki so hodili tiho in nekaki mir svetišča je vladal po celi poslopovini, ki ga je zmotil le nenadejani uzlet tičev z dreves ali pa gro-movni tresk velikih vrat, ki so jih zapirali kapidžiji.

7.

Divan.

Izmed vseh omenjenih poslopij sem videl le divan, njegovo dvorano, ki je še taka, kakršna je bila, ko je bil v nji največji svet

glasujejo in podpirajo predlog prof. dr. Kvičale v šolskih zadevah, tako zvano *lex Kvičala*, in da naj uložijo vse svoje moči, da se uže jedenkrat prepreči hujskajoče postopanje nemškega „Schulvereina“. Glavna govornika bila sta poslanca Gregr in Tilšer. Posebno Gregr bičal je ostro nemški „Schulverein“, kateremu je predbacival raznarodjenje českega naroda in izdajniške težnje.

Predarelski deželni zbor pričel je včeraj svoje zborovanje. Razven tega zboruje sedaj le deželni zbor bukovinski, kajti ostalih sklicanih pet deželnih zborov je svoje zasedanje uže končalo. Sklicalo se bode v teku tekočega in prihodnjega meseca še deset deželnih zborov, med ostalimi tudi kranjski.

Hrvatskemu saboru predložil se bode razven uže omenjenega novega volilnega reda tudi obračun med Ogersko in Hrvatsko, lonjsko-poljska zadeva in dogovori regnikolarnih deputacij gledé reškega vprašanja.

Tuže dežele.

Iz ruske prestolnice se poroča „Pol. Corr.“, da bodeta car in carica vender-le potovala v notranjo Rusijo. Spremljal ju bode tudi prestolonaslednik, potem minister notranjih zadev, minister cesarskega dvora in mnogobrojna svita. Iz Moskve pojde car v Ipatijevski monastir (samostan), v katerem je — kakor znano — praded dinastije Romanovičev, Mihajlo Feodorovič, našel varno zavetje, ko so ga preganjali Poljaci. Od tod potuje Aleksander III. v pokrajino donskih kozakov. Poto-vanje trajalo bo tri ali četrir tedne.

V vestminsterski palači v Londonu zboro-vala je te dnij skupščina angleških liberalcev. Sklenila se je resolucija, naj se ustavi nadaljno imenovanje novih članov gorenje zbornice angleškega parlamenta.

V angleškem parlamentu predložila je vlada proračun za Indijo. Dohodki indijskega cesarstva iznašali so v pretečenem letu 70 548 000 funtov šterlingov, stroški pa 70 241 000, tako da je preostalo 319 000 funtov. Sam davek za opij donaša državi 6 241 000.

Sedaj, ko se je vojna akcija med Francosko in Kitajem uže začela je posredovanje brezuspešno. No vlada severoamerikan-skih zedinjenih držav vender-le namerava, kakor se „Times“ iz Newyorka brzojavlja, posredovati zaradi tonkinske zadeve. Predsednik republike, Arthur, da je uže naložil amerikan-skemu poslaniku v Pekingu, da stori potrebne korake v to svrhu. Francoske novine javljajo, da Francija Kitajski ne bode prej izročila otoka Formoze, dokler ne bode Kitajska plačala vojno odškodnino.

dajal povelja petdesetim podnadzornikom; tem se je spet pokorila množ kuharjev in kavarjev, katerim so o slovesnih priložnostih pomagali zopet umetniki, poklicani iz vseh krajev cesarstva.

Tukaj se je kuhalo kosilo za vezirje ob dnevih divanskih sej. Tu so se narejali, ko so bili cesarjeviči obrezovani ali ženitovali, tisti sloviti vrtovi iz sladkega testa, štoklje, sokoli, žirafe, sladkorne kamele, pečeni ovni, iz katerih so izletavali kupi tic in ki so se potem nosili svečano na trg jahališni. Tu so se delale neštevilne slaščice tisočerih likov in barev, ki so se pozneje topile po ustcih turških krasotic.

O priložnosti velikih svečanosti je blizu kuhinj gomzelo osem sto delavcev, ki so postavljali šatore za sultana in gospice po seraj-skih vrtovih ali po bosporskih bežičkih. Kadar ni bilo dosti šatorov iz silno prostranih skladišč, jemali so jadra z brodovja in cele cipe-re, s koreninami izrované, iz cesarskih letovnic. Hiša prvega skopljenca, stoječa blizu tukaj, je bila kakor cesarska palačica; med njo in med tretjim dvoriščem so neprenehoma

državni. To je velika obokana dvorana, zgoraj razsvetljena z maverskimi okenci, obložena z marmorjem, okrašena s zlatimi arabeskami, brez pohištva, razen divana, na katerem so sedeli člani svetovalstva. Nad sedežem velikega vezirja se vidi še zdaj okence, zaprto z rešetcem iz pozlačenega lesa, za katerim je najprej Soliman Veliki (za njim pa drugi sultani) neviden prisostvoval sejam divanskim; skrivno hodišče je vodilo iz te skrite sobice v prostorstva cesarskega prebivališča v tretjem dvorišču. V tej dvorani se je petkrat na teden zbiral ministrov svet pod velikim vezirjem kot predsednikom. Vse je bilo prav slovesno. Veliki vezir je sedel nasproti uhodnim vratam, zraven njega vezir kuple (prvi v.), kapudan-paša, t. j. veliki admiral, dva sodnika iz Anatolije in Rumelije, kot zastopnika oblasti v pokrajinah azijskih in evropskih, na jedni strani državni zakladničarji, na drugi nišandžija, t. j. uradnik, ki je udarjal sultanov pečat na njegove odloke; malo dalje, na levi in desni, dve vrsti ulem in dvornikov; ob straneh čavši, nositelji zapovedi, vršitelji obsodb.

(Dalje prihodnjic.)

Dopisi.

Na Notranjskem 10. avgusta. (Izv. dop.) Kolikor bolj se približujemo dnevu volitve poslance za kmetijske občine na Notranjskem mestu odstopivšega poslanca g. dr. Zarnika, toliko ostreje izjave se čujejo v slov. glasilih *pro* in *contra* sedanjemu poslancu. Zagovorniki dr. Zarnika trdijo dan za dnevom, da on zastopa „narodno načelo“, kakor bi na Notranjskem v resnici ne imeli nobenega narodnega moža, kakor bi nameravali voliti le vladnega „kimalca“ ali celó nemškutarja.

„Slovan“, oziroma njegov glasoviti sodrudek r.— se celó zaletí do sklepa: „Če si izvolite družega poslanca (kakor dr. Zarnika), potem se bode tudi izrekli, da vam je vseč ponemčevanje po naših osnovnih šolah, potem bode oddali svoj glas za ponemčevanje slovenskih učilnic!“ Ta sklep je vendar predrzen, pisatelj dobro vé, da ni resnica, kar piše. Ko bi bilo to istinito, bi imela narodna stranka v deželni zboru do sedaj same ponemčevalce, kateri se ne strinjajo z dr. Z., in potem bi se tudi on sam zamán ustavljal pretečemu ponemčevanju slovenskih učilnic. Hvala Bogu, da je to pretenje pri sedanjih razmerah prazno. Znani sodrudek „Slovanov“ tako nekretno zagovarja kandidato Zarnikovo, da koristi več onim, kateri niso zadovoljni z njo, kakor pa njemu samemu.

Uže pri zadnjih volitvah se je čulo mnogo nasprotja proti tej kandidaturi, a večina se je vdala zaradi discipline, ker je bil dr. Z. po centralnem odboru predlagan kandidat. Želeli smo vsaj jednega poslanca iz našega okraja, da bi se potegoval ne samo za splošno slovanske zahteve, ampak se oziral tudi na naše posebne težnje. Da se pa dr. Z. ni do zdaj za nas nič brigal, temu tudi njegovi zagovorniki ne morejo oporekati. Ker smo izvolili uže jednega, za slovenstvo zaslужnega in delavnega poslanca, zahtevamo družega poslanca iz svoje srede, kateri bolje pozna naše razmere in se bode rajši za nas potegoval nego dr. Zarnik. Ako je hotel biti še dalje poslanec, zakaj se je odpovedal mandatu? Ali ni bila krajša pot, sklicati shod svojih volilcev ter zahtevati od njih zaupnico za svoje delovanje in postopanje nego provocirati nove volitve, katere so zopet vzbudile nesrečni razpor med narodnimi strankami. In čemu so nam obili troški novih volitev?

Nam se dozdeva, da se je dr. Zarnik naveličal narodnega delovanja in da se je podal prostovoljno v pokoj ravno ob času, ko smo zadobili večino v deželni zboru ter prevzeli sveto dolžnost, marljivo delati ter si to večino za vselej vtrditi. Ne bomo ugovarjali, da je bil naš bivši poslanec na svojem mestu, dokler smo bili v manjšini ter je nemški večini nasproti uporabljal svojo zgovornost, a zdaj se vidno dolgočasi v zbornici, ker je ta predmet njegovi zgovornosti odpadel.

Ako bodo naši poslanci hodili vsak svojo pot, bodo storili malo ali nič za narodno ravnopravnost. Naši poslanci naj bodo odločno narodni, a previdni možje. Združeno bodo dosegli mnogo več, kakor s posameznimi neprevidnimi naskoki in vednim nasprotnostjo. Ako bi ne imeli v svoji sredini za poslanca sposobnega moža, bi se nikakor ne ustavljali kandidatu iz slovenske metropole ali od kod drugod, ker smo tudi mi zoper selske kandidate. A imamo moža med seboj, kateri je na celem Notranjskem dobro znana in naj bolj popularna oseba, izobraženega in izkušnega moža, kateri že mnogo let marljivo, vztrajno in nesebično zastopa Slovence. Znano nam je dobro in hvaležni smo mu zato, kako požrtvovalno se je poganjal v bosenski zadevi za naše vboge voznike, kateri bi brez njegovega posredovanja bržkone ne bili nič dobili ali pa plačevali odvetnikom visoke ekspenzare. Znano nam je tudi, da se je pri ministerstvu sicer brez hrupa, a možato poganjal gledé slovenskega urado-

vanja in to ne brezuspešno. Mi tedaj želimo za poslanca moža, ki bode tudi brez ekspenzarov kaj za nas storil, in ta mož je gosp. Adolf Obreza! On naj bode in bode naš deželni poslanec, v njega stavimo popolno zaupanje!

Razne vesti.

— (Ostrupljenje z nogovicami.) Na Dunaji umrl je pred kratkim trgovski agent August Zendo nenadne smrti, ne da bi se bilo vedelo za vzrok smrti. Policijski komisariat pa je poslal okrajnega zdravnika mrtveca ogledat in zdravnik je konstatiral, da se je kri ostrupila z rudečbarvenimi, strupenimi nogovicami, katere je nosil pokojnik.

— (Velik dar.) Neimenovan Svitavec daroval je svojemu rojstnemu mestu 200 000 goldinarjev, za katere naj se sežida sirotišnica in ubožnica.

— (Cerkev se podrla.) V Freudenheimu pri Manheimu jeli so podirati cerkev, a 5. t. m. se je cerkev kar nenadno sesedla. Slabotni zidovi so bili preslabo podprti. Štirje zidarji so bili hudo poškodovani, dva bosta najbrže vsled poškodb umrla.

— (V juliji sta zmrznila.) Iz Bludenca se z dné 4. t. m. poroča: Pred dvanajstimi dnevi podala sta se dva kmeta iz vasi Brand čez gore v sosedno Švico, da bi od tam kavo utihotapila. Ker pa nista o pravem času se vrnila, polastila se je bojazen in skrb njihovih sorodnikov in to tem bolj, ker je med tem nastalo mrzlo vreme. Takoj se je napravilo nekaj vaščanov na pot, iskat ja. Še le včeraj so ja našli na planici Seesaplane, jednega sedečega, družega ležečega — oba pa sta bila zmrznena.

— (Izvirna ženitev.) V vestfalski vasi je mlad kmet uže dalje časa prav goreče ljubil vaško lepoticu, mlado udovo in posestnico, katere se pa ni zmenila ne za njegovo iskreno ljubezen, ne za resno zakonsko ponudbo. Nesrečni mladenič počasi pozabi trdosrčnico in nema nikakega upanja več, da bi ga kedaj udova ljubiti mogla. A prevzetnica obrača, nevihta pa obrne. Čudno naključje privede kmetiču krasno udovo samo v naročje. Lansko leto za časa žetve se pridrvi nekega popoludne strašna nevihta preko polja vaške krasotice in žuga vso požeto reč poplavi in uniči. Vse prošnje, da bi dninarji požeto žito hitro pospravili pod streho, so bile bob v steno. „Nas lahko strela ubije; mi smo sami svoji bližnji,“ so bili izgovori lenih delavcev. Kaj je storiti obupani udovi? „V silni hudič muhe je“ si misli trdosrčnica in hiti k zaljubljenemu kmetu snubaču, mu za trdno obljubi, ako spelje požeto žito suho v shrambo, da ga vzame za soproga. Ta drvi z vozom na njivo in ravno predno se vsuje ploha, spravi žito pod streho. Dva meseca potem je bila poroka.

— (Deset zapovedij za telo.) 1.) Ljubi vodo in milo nad vse in kopli se z veseljem. 2.) Odgajaj svoje telo kakor otroka, o katerem moraš dati račun, odvadi ga vseh napak. 3.) Pazi na vsako najmanjšo zlo. 4.) Uživaj zdravo, priprosto hrano in osoli obede, kolikor moreš, z duhom in milino. 5.) Vporablaj primerno spanje in ne ravnaj z njim povoljno. 6.) Odteguj se pogledu navadnosti in gnusu. 7.) Vsakdanje gibanje naj ti bode dolžnost. 8.) Razvij in izobraz vsak tvoj čut in uživaj z vsemi vkup. 9.) Uporabi štiri elemente: Ogenj, vodo, zrak in zemljo v službo tvojemu telesu. 10.) Ohrani njegovo lepoto, kajti ono je posoda največje dobre lasti: duše.

— (Tudi dvoboj.) V Toulousu sporekla sta se odvetnik Cazeuue in nek posestnik in se prav dobro ozmerjala, tako da se je moral vršiti dvoboj, da se reši čast. Odtvetnik pa se ni znal boriti, vendar je sklenil, prevzeti dvoboj; podal pa se je jeden dan pred dvobojem k učitelju borenja, naj bi mu dal dober svet. „Vi imate krepke roke“, dejte ta, „storiti pa morate to: držite svoj meč mirno in nepremakljivo z ostjo naravnost nasproti očesu nasprotnikovemu, dokler vas ta ne napade in se tako sam ne nabode.“ Odtvetnik bil je s tem svetom zadovoljen in šel je delat oporoko. Jedno uro pozneje pride posestnik, istotako nevesč borenja, vprašat za svet, in povedalo se mu je jednako. Drugi dan bil je dvoboj. Duelanta postavita se nasproti, vsak je držal meč, kakor se mu je

svetovalo. Stala sta nepremično tri, pet, deset minut, roke so se jima utrudile. „Časti se je zadostilo, ali sta gospoda zadovoljna?“ vpraša z resnim obrazom sekundant. Prikimala sta in ločili so se. „Nisem mislil“, meni odvetnik, brisoč si s čela obili pot, „da je borenje tako težavno. Rajši zagovarjam najhujšega lopova deset minut, kakor bi se zopet moral deset minut boriti.“

— (Zanimiv poziv.) Iz Pariza se poroča: Mr. Dumaisne, mlad francoski pesnik, objavlja poziv, v katerem vabi vse prebivalce v Francoski, naj mu vsak naznani posebno komične in žalostne dogodjaje iz svojega življenja. Mr. Dumaisne obeta onemu, čegar usoda mu da snov za veseloigro tisoč frankov, za snov za žalostno pa dva tisoč frankov.

— (Redka zavednost.) Pred nekaterimi dnevi vozil je železniški lokomotiv na železnici „Northern“ pri Montvillu v Connecticutu čez ozek most. Železniški vodja opazi malo pred seboj na mostu stoječega moža in ženo. Lokomotiv dirjal je z največjo brzino proti njima, zastoj je skušal vodja ustaviti lokomotiv — povoziti jih bode moral. Lokomotivni vodja zatise oči, da ne bi gledal strašnega prizora, kateri se bode v naslednjem trenotji pokazal očem. Ogniti se nesrečneža nista več mogla. Mož na mostu, videč opasnost, ni izgubil zavednost. Vrgel je svojo ženo naglo čez most v vodo in on planil za njo ter jo plavajoč rešil iz vode. Taka zavednost je pač redka.

— (Kritika vrtárjeva.) Slavni slikar Dubufe razstavil je krasno svojo sliko „Adam in Eva“ v razstavi v Filadelfiji. Med mnogimi obiskovalci te razstave in ogledovalci Dubufejeve podobe bil je tudi slavnoznani sadjar Mak Rab. „Kako sodite o podobi?“ ga vpraša nekdo. — „Jaz prav slabo mislim o slikarji, dragi gospod!“ je odgovoril. — „Kako to? Slabo mnenje imate o tako veličastnem delu?“ — „Da, kako se more Evi dati v roke take vrste jabolko, katero nam je še le 25 let znano?“

— (Popravek.) Ljudevit Tieck pisal je novelo za „Uranio“. Iz pisateljevih rok šel je rokopis naravnost v tiskarno. Stavci opravili so vestno svoj posel, tiskale so se prve pole, tedaj pa opazi založnik knjige, da se dama, katere se je v prvih polah imenovala Evgenija, v zadnjih polah imenuje Emilija, vsaj nje ljubimec jo dosledno tako nazivlje. Kaj je storiti? Pisatelj Tieck ostal je miren, a v jedni najzadnejših pol je ob primerni priliki postavil v rokopisu: „Draga Evgenija, katero Te časih imenujem tudi Emilijo, vrednost Tvoja je pod obema imenoma jednaka.“ Tako se čita v prvih izdajah „Uranie“.

Domače stvari.

— (Potrjen načrt zakona.) Nj. c. kr. apostolsko veličanstvo blagovolilo je potrditi z Najvišjim odlokom z dné 31. julija 1884 v kranjskega deželnega zbora seji dné 20. oktobra 1883 sklenen načrt zakona, zadevajočega pobiranje cestnine na okrajni cesti od Rakeka čez Bloško Polico v Babino Polje do hrvatske meje.

— (Zidanje vojašnice v Ljubljani.) Visoko c. kr. deželno-brambovsko ministerstvo vrnilo je ravnokar c. kr. deželni vladi v Ljubljani ponatančni operat o novi gradbi vojašnice v Ljubljani za polkovni štab in za tri batalijone pešpolka, in vrnilo tudi pripadajoče ponatančne načrte z ubikacijskim pregledom vred. Visoko c. kr. ministerstvo izreka, da se ne oporeka zidanju vojašnice po teh modificiranih, ponatančnih operatih. — (Slavnost v postojinski jami.) Dne 17. t. m. ob 3. uri popoldne vršila se bode v postojinski jami slavnost v praznovanje naslednjega dneva, rojstnega dneva Nj. veličanstva cesarja. Jama bode razsvetljena s 5000 svečami in z 12 električnimi lučmi, katerih svetloba bode imela intenzivnost 1400 sveč. Svirala bode vojaška godba pešpolka št. 97 iz Pulja.

— (Napad.) Delavec Alojzij Osredkar napadel je včeraj zvečer po šesti uri brez povoda za nekdanjo sladkornico delavca Janeza Moreta ter mu z nožem na desnem očesu prizadejal rano. Rana ni velika.

— (Izgubila) je zadnje dni neka gospodičina na potu od „Zvezde“ do Lattermannovega drevoreda zlato zapestnico, vredno 16 gld. Najdena zapestnica naj se oddá na magistratu.

— (Utonil) je včeraj popoldne v Gradaš-
čici štiriletni delavec sin M. Zajec. Ob 1/2 1. ure
popoldne šel je od doma, Kolizejske ulice št. 12.,
na cesto igrati. Ko ga ob eni še ni bilo domov,
šla ga je mati iskat, a zastoj, ni ga bilo nikjer.
Ob 4. uri našel se je v Gradaščici plavajoč robec.
Mati otrokova je takoj spoznala, da je to isti
robec, katerega je nosil njen sinček. Vsled tega
začeli so iskati po Gradaščici in naposled našli so
otroka mrtvega pol drugi meter globoko na dnu
vode.

— (Ubeg pred kaznijo.) Kakor poroča
c. kr. deželna sodnija, ubežal je 17letni Lorenc
Slamnik, po domače Fortunov, iz Górenjih Gorjan
(v okraji radovljiskem), kateri je bil v 21. dan
junija t. l. obsojen zaradi zločina uboja v triletno
težko ječo. Pobral jo je iz domačega kraja, češ,
da se odtegne kazni.

Izjava.

Članek v „Slovanu“ šte. 32, kateri govori
o notranjski volitvi in je zaznamovan s tvrdko
r.— ima v svoji vsebini toliko surovih in neo-
pravičenih napadov na našega čast. gospoda dežel-
nega predsednika, da se ta izrodek v domačem
časopisju vsakemu dostojnemu in olikanemu možu,
naj bode uže tega ali onega političnega mišljenja,
studiti mora.

Mi podpisani Notranjci tu javno izjavimo, da
oni „Slovana“ članek z gnjevom obsojamo.

Mi se bodemo trudili, da bode volitev dežel-
nega poslanca v Postojini tako izpadla, kakor jo
terjajo razmere naše in koristi dežele; nikakor pa
se ne bodemo ozirali na posebne osebne želje
onega gotovega r.—

Na Notranjskem avgusta meseca 1884.

Planina: Fran Rihar, župnik; Ant. Kovšca,
župan; Pet. Siherl, posestnik in obč. svetovalec;
Ivan Lenasi, posestnik; J. Benedek; Ivan Ivanc.

Rakek: Primož Šarc; Lovro Šebenikar, po-
sestnik; Andr. Lavrenčič, trgovec.

Bloke: Ivan Kaplenek, župnik bloški;
Mat. Prijatelj, kaplan; Modic, župan; Jos. Modic,
posestnik; Fr. Krašovic, posestnik; Iv. Treven,
obč. svetovalec; L. Ševar, trgovec; Ivan Tomc,
posestnik in trgovec.

Lož, Stari trg in okolica: B. Lenček,
župnik starotrški; Gregor Lah, župan ložki;
Jan Južna, obč. svetovalec; Jernej Turk, obč. sve-
tovalec; Jernej Preve, obč. svetovalec; Fran Ivan-
čič, obč. svetovalec; Fr. Jernejčič, posestnik; Viktor
Kovač, posestnik; Anton Tomšič, posestnik; Franjo
Hlabše, trgovec; Fran Nahtigal, posestnik; Andrej
Repeš, posestnik; Mat. Mlakar, posestnik in trgo-
vec; Vilar, posestnik, trgovec in župan; Kette;
Adolf Paulin; Jernej Jerman; Louis Mošner; F. Ko-
vač, posestnik; Janez Mlakar, posestnik; Tomaž
Mlekuš, posestnik; Franjo Preve, posestnik; Ivan
Benčina, posestnik; Mandelj, nadučitelj; J. Turk,
učitelj; Jož. Mlakar, posestnik; Anton Drobnič,
posestnik; Andr. Turšič, posestnik; Anton Preve,
posestnik.

Unec: Ant. Jeršan, posestnik; Fran Klemenc,
župnik; Ivan Poženel, nadučitelj.

Cérknica: Janez Porenta, dekan; Gotthard
Rott, kaplan; Janez Brezovar, kaplan; Fran Šerko,
župan; Adolf Obreza, obč. svetovalec in državni
poslanec; Josip Milavc, posestnik, obč. svetovalec;
Alojzij Pogačnik, posestnik in obč. svetovalec; Ant.
Krašovic, posestnik in obč. svetovalec; Karol Der-
melj, nadučitelj; Fran Zagorjan, poštar; Fran
Prudič, posestnik in obč. svetovalec; Andrej Hren,
posestnik; Ant. Deschiava, posestnik; Leonard
Werli, posestnik; Vinc. Detoni, posestnik; Peter
Repič, učitelj; Mat. Završnik, posestnik; Fran
Gerbič, posestnik; Dragotin Smrčan, posestnik;
Fran Prudič, posestnik; Lovro Švele, posestnik;
Jan. Korče, posestnik; Martin Pavločič, posestnik;
Ant. Kravanja, posestnik; Fran Žitnik, posestnik;
Mat. Turšič, posestnik; Jarnej Kušlan, posestnik;
Fran Premrov, posestnik v Martinaku; Ant. Švi-
gelj, posestnik v Kozleku; Josip. Trepal, župan v
Rovtah; Mat. Milavc, župan v Gor. Logatecu; M.
Markič, župnik v Gor. Logatecu; Adolf Muley,
župan v Dol. Logatecu; Ig. Gruntar, c. kr. notar;
Ivan Korče, trgovec in posestnik v Hotederšci;

Mat. Gruden, župan v Hotederšci; Jakob Kunc,
občinski svetovalec v Rovtah; Tomaž Kunc, obč.
svetovalec v Rovtah; Ant. Brenčič, obč. svetovalec
v Rovtah.

Senožee: Karol Demšar, župan; Ignacij
Okorn, župnik; Gašpar Majar, kaplan; Fran Sau-
rau, zdravnik; Fran pl. Garzarolli, posestnik; Josip
Meden, obč. svetovalec; Josip Piano, posestnik;
Fran Suša, posestnik; Ant. Suša, posestnik; Jan.
Krakor, posestnik; Matija Zadnek, posestnik; Kri-
stijan Taureo, posestnik; Pavl Kavčič, nadučitelj;
Henrik Paternost, učitelj.

Hrenovice: Dr. Jurij Strbenec, župnik in
deželni poslanec; Josip Zalokar, kaplan; Ivan
Slavec, bogoslovec; Matija Arko, nadučitelj; Makso
Lavrenčič, trgovec; Štefan Dužnik, trgovec; Ma-
tež Milharčič, posestnik in obč. svetovalec; Peter
Krajger, trgovec in podžupan; Josip Tomažič, po-
sestnik; Lovro Fajdiga, posestnik; Josip Kerma,
posestnik; Janez Mihevič, posestnik; Fran Vrto-
vec, trgovec; M. Klemenc, posestnik; Ant. Lenasi,
župan; Ant. Posega posestnik; Blaž Marinčič, po-
sestnik; Ant. Škrjanec, posestnik; Matevž Debevc,
posestnik; Jakob Doles, posestnik; Andrej Doles,
posestnik; Matija Pavlovčič, posestnik.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

London, 12. avgusta. V dolenji zbornici
je Hartington izjavil, da so se priprave za
ekspedicijo Gordonovo uže izvršile. — North-
cote je napadal angleško politiko gledé Egipta,
vlada se je branila pred napadi in zagovarjala
to politiko. — Vlada odrekla je vsako daljše
pojasnilo o misiji Northbrookovi, zagovarjala
angleško-francoski sporazum, da zdaj ni več
govora o tem, sporazum je zdaj mrtev in bil
je preračunjen za druge razmere, kakeršnih
zdaj ni več.

Bregenca, 11. avgusta. Deželni zbor
se je ravno kar, ob 12. uri opoldne, po slo-
vesni božji službi z navdušenimi „hoch“-klici
na Nj. veličanstvo cesarja odprl.

Pariz, 11. avgusta. „Temps“ poroča,
da Francija ne bode prej zapustila otoka For-
moze, dokler Kitajska po polnem ne plača od
Francije zahtevane odškodnine.

Versailles, 11. avgusta. Kongres je
zavrgel s 602 proti 165 glasovom prepoved
revizije republikanske vladne oblike; dalje
se je s 597 proti 153 glasovom vzprejel pred-
log, da se ne mogó člani nekdanjih vladajočih
rodovin voliti predsedniki ljudovlade.

Rim, 11. avgusta, opoldne. V teku vče-
rajšnjega dneva pokazala se je v okuženih
krajih v provinciji Genovi, Massa-Carrari in
Turinu kolera pri najmanjših osebah, izmed
katerih jih je sedem umrlo. Dalje je jedna
prejšnji dan za kolero obolela oseba umrla.

London, 11. avgusta. V severni Angliji
napreduje angleška kolera (*cholera nostras*)
zelo hitro. V Rishtonu in v Clayton-le-Moorsu
obolelo je okolo 200 oseb. V Dewsburyji je
umrl wesleyanski pridigar za angleško kolero.

Tudi iz Boltona se poroča o mrličih za kolero.
Kodanj, 11. avgusta. Mednarodni shod
zdravnikov odprl se je v prisotnosti kraljevske
družine, grškega kralja in kraljice, ministrov,
predsednika državnega zbora in vrhovnih do-
stojanstvenikov. Profesor Panum je navzočne
pozdravil. Profesorji Paget, Virchow in Pasteur
so se zahvaljevali za prisrčen vzprejem. Med
udeleženci shoda je 350 Dancov, 150 Švedov,
100 Norvegov in 800 zastopnikov iz drugih
narodov. Profesor Panum bil je izvoljen pred-
sednikom.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 12. avgusta.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	81.—
„ „ „ srebri	81.70
Zlata renta	103.45
5% avstr. renta	96.25
Delnice narodne banke	860.—
Kreditne delnice	315.40
London 10 lir sterling	121.60
20 frankovce	9.65
Cekini c. kr.	5.74
100 drž. mark	59.50

Tuji.

Dné 10. avgusta.

Pri Maliči: Schwarz, Menks, Katz in Mein, požunjski
trgovci, z Dunaja. — Razmann, trgovec, in dr. Dorn
iz Trsta. — Moline, zasebnik, iz Tržiča.
Pri Slonu: Färber in Vodničar, trgovca, z Dunaja. —
Weiss, korar, iz Št. Florijana. — dr. Goracuchi,
advokat, iz Trsta. — Schlacher, profesor, s soprogo,
iz Gradca. — Ahčin, učitelj, iz Črnega Loga. —
Vitez pl. Franken, c. kr. davkar, iz Idrije.
Pri Bavarskem dvoru: Vest, potovalec, z Dunaja. —
Zacharias, poštni tajnik, s soprogo, iz Jauera.
Pri Avstr. carji: Wolf, slikar, iz Ljubljane. — Aschbe,
slikar, iz Javorjev.

Umrli so:

Dné 9. avgusta. Josip Šink, delavski sin, 9 1/2
mes., Poljanska cesta št. 18. škrofuloza.
Dné 10. avgusta. Helena Kotnik, soproga hiš.
posestnika, 50 l., Florijanske ulice št. 10.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje baro- metra v mm	Tempe- ratura	Vetrovi	Nebo	Mo- krina v mm
11. avg.	7. zjutraj	738.58	+16.8	bzv.	mgl.	
	2. pop.	736.87	+27.2	vzh. sl.	js.	0.00
	9. zvečer	737.15	+21.2	bzv.	„	

Razpis natečaja.

Državne ustanove za kmetijsko šolo
„Francisco-Josephinum“ v Mödlingu.

C. kr. poljedelsko ministerstvo je za kmetijsko
šolo „Francisco-Josephinum“ v Mödlingu, in sicer za
naslednji triletni učni kurs 1884/85, 1885/86, 1886/87,
dovolilo ustanovo v letnem znesku 250 gld. av. v.

Za vzprejem v to šolo se zahteva:

- 1.) Dovoljenje roditeljev ali varuhov;
- 2.) da je prosilec vsaj 16 let star;
- 3.) izkaz o taki šolski izobrazbi, kakeršna se pri
dobro dovršenih nižjih štirih razredih javnih
srednjih šol dobi.

Želi se zelo, da prosilec izkaže nekoliko s pra-
ko na kaki kmetiji pridobljeno znanje.

Prosilec za to ustanovo naj svoje s potrebnimi
prilogami vsaj do

31. avgusta 1884

vložijo pri ravnateljstvu v „Francisco-Josephinum“ v
Mödlingu, kjer se dobivajo tudi programi.

Stipendisti so šolnine oproščeni.

Na Dunaji v 26. dan julija meseca 1884.

C. kr. poljedelsko ministerstvo.

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-
lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova
knjigarna v Ljubljani.

Omarine napise

za trgovce

imata vedno v zalogi

Kleinmayr & Bamberg

Kongresni trg.